

Startnotitie Milieu-effectrapportage

Varkenshouderij Knoops - Lierop

Datum : 1 december 2006
Opgesteld door : Ing. R. Aagten

LTO NOORD ADVIES
Ruimtelijke Ordening en Milieu
Postbus 67
7000 AB Doetinchem
Tel.: (0314) 376944
Fax: (0314) 376966

Inhoudsopgave

- 1 Projectgegevens**
- 2 Inleiding**
 - 2.1 Historie
 - 2.2 Aanleiding en doel
- 3 Procedures en beleid**
 - 3.1 Besluit milieueffectrapportage
 - 3.2 Bevoegd gezag
 - 3.3 Planning
 - 3.4 Europees beleid
 - 3.5 Rijksbeleid
 - 3.6 Provinciaal beleid
 - 3.7 Gemeentelijk beleid
- 4 Voorgenomen activiteit en alternatieven**
 - 4.1 Referentiesituatie
 - 4.2 Voorkeursalternatief
 - 4.3 Meest milieuvriendelijk alternatief
- 5 Bestaande milieutoestand**
 - 5.1 Autonome ontwikkelingen
 - 5.2 Ammoniak
 - 5.3 Geur
 - 5.4 Fijn stof
 - 5.5 Bodem en waterkwaliteit
 - 5.6 Energie en waterverbruik
 - 5.7 Geluid
 - 5.8 Verkeer
 - 5.9 Landschap
 - 5.10 Levende natuur
- 6 Gevolgen voor het milieu**
 - 6.1 Inleiding
 - 6.2 Ammoniak
 - 6.3 Geur
 - 6.4 Fijn stof
 - 6.5 Bodem en waterkwaliteit
 - 6.6 Energie en waterverbruik
 - 6.7 Geluid
 - 6.8 Verkeer
 - 6.9 Landschap
 - 6.10 Levende natuur
- 7 Vergelijking van alternatieven**

Bijlagen:

- A** Situering bedrijf
- B** Ligging kwetsbaar gebied
- C** Kaart streekplan
- D** Kaart reconstructieplan
- E** Referentiesituatie
- F** Voorkeursalternatief
- G** Meest milieuvriendelijk alternatief

Activiteit:

Het uitbreiden en wijzigen van een bestaande varkenshouderij, gelegen aan de Oude Goorenweg 4 (5715 PH) te Lierop, kadastraal bekend gemeente Someren, sectie P, nummer 173, 175 en 176.

Initiatiefnemer:

Knoops Beheer B.V.
Oude Goorenweg 4
5715 PH Lierop

Bevoegde gezag:

Burgemeester en wethouders van de gemeente Someren
Postbus 290
5710 AG Someren

Te nemen besluit:

Vergunning als bedoeld in artikel 8.4, eerste lid, van de Wet milieubeheer.

2.1 Historie

Aan de Oude Goorenweg 4 te Lierop is sinds lange tijd een varkenshouderij gevestigd. Sinds 1981 is initiatiefnemer eigenaar van deze locatie.

Afbeelding: luchtfoto van de huidige locatie

Meermaals is er milieuvergunning verleend voor de inrichting, waarmee uitbreiding van de varkenshouderij mogelijk werd gemaakt. De laatste milieuvergunning dateert van 25 januari 2005. Deze vergunning maakt het mogelijk om 565 fokzeugen, 2016 gespeende biggen, 3320 vleesvarkens, 3 dekberen en 38 paarden te houden.

De laatst verleende milieuvergunning is ondermeer aangevraagd om een bestaande vleesvarkensstal te vervangen voor een nieuwe twee-etage stal voor 3000 vleesvarkens en 576 gespeende biggen. Momenteel heeft de nieuwbouw nog niet plaats gevonden, de bestaande stal is nog steeds aanwezig. Realisatie is momenteel echter nog steeds mogelijk aangezien de driejaarstermijn uit de Wet milieubeheer (artikel 8.18) nog niet is verstreken en de benodigde bouwvergunning is verleend.

Op 1 februari 2006 hebben Gedeputeerde Staten van de provincie Noord Brabant een veranderingsvergunning verleend voor het in werking hebben van een co-vergistingsinstallatie voor de verwerking van mest en co-substraten. De vergunde situatie is momenteel niet gerealiseerd en in werking genomen.

In bijlage A is de ligging van het bedrijf in haar omgeving weergegeven.

2.2 Aanleiding en doel

De huidige situatie betreft een nagenoeg gesloten varkenshouderij. Dit betekent dat de biggen die op het bedrijf worden geboren voor het grootste gedeelte op het bedrijf blijven tot slachtrijpe leeftijd (circa zes maanden).

Initiatiefnemer heeft meerdere varkenshouderijbedrijven in eigendom. Dit betreffen vleesvarkensbedrijven. Dieren worden aangevoerd van andere varkenshouders en blijven op het bedrijf tot slachtrijpe leeftijd. .

Met de oprichting van een specifieke zeugenhouderij op de projectlocatie gaat initiatiefnemer zelf biggen produceren die op zijn andere bedrijven kunnen doorgroeien tot slachtrijpe leeftijd. Voordeel is dat initiatiefnemer hiermee ten aanzien van de dieraanvoer minder afhankelijk is van derden. Ook is met deze opzet de historie van de biggen (voer / voersysteem / gezondheid) exact bekend, waarmee een betere doorstart voor de dieren mogelijk is.

Op de meeste zeugenhouderijen blijven de biggen na het spenen nog zo'n zes weken op het bedrijf. Op een gewicht van circa 25 kilogram verhuizen de biggen naar een vleesvarkensstal. Initiatiefnemer is voornemens om de biggen na het spenen direct af te voeren naar een ander bedrijf. Er zal dus geen huisvesting worden gecreëerd voor gespeende biggen. De reden van deze opzet is dat er op de projectlocatie zo meer zeugen kunnen worden gehouden.

Doel is dus om op de projectlocatie kwalitatief hoogwaardige biggen te produceren die op de andere bedrijven van initiatiefnemer kunnen worden opgefokt tot slachtrijpe leeftijd.

3.1 Besluit milieu-effectrapportage 1994

Initiatiefnemer heeft het voornemen om op de locatie Oude Goorenweg 4 te Lierop een stal met 5620 zeugenplaatsen op te richten. Hiervoor dient initiatiefnemer milieuvergunning en bouwvergunning aan te vragen. Tevens is er een sloopvergunning nodig om de nu aanwezige opstallen te kunnen slopen.

Op grond van het Besluit milieu-effectrapportage 1994 dient een milieu-effectrapport (hierna te noemen: MER) opgesteld te worden wanneer er sprake is van oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van varkens met meer dan 900 plaatsen voor zeugen. Dit is in onderhavige situatie het geval.

Het MER wordt voorafgegaan door deze startnotitie. Hierin wordt inzicht gegeven in de aard, omvang en locatie van het voornemen. Tevens wordt aangegeven welke alternatieven worden onderzocht en wordt een globale beschrijving gegeven van de te verwachten milieugevolgen. De informatie is bedoeld voor alle betrokkenen zoals omwonenden, bevoegd gezag, maatschappelijke organisaties en de Commissie voor de milieueffectrapportage (hierna te noemen commissie MER).

Tijdens de te volgen procedures zijn er diverse inspraakmomenten. Het eerste inspraakmoment vindt plaats direct na de publicatie van de startnotitie en duurt 6 weken. Gedurende deze termijn kunnen wensen ten aanzien van de inhoud van het MER kenbaar worden gemaakt. Voor het uiteindelijke MER worden door het bevoegd gezag binnen 13 weken richtlijnen opgesteld, waarbij (eventueel) rekening wordt gehouden met de aandachtspunten die uit de inspraak naar voren zijn gekomen.

3.2 Bevoegd gezag

In het Inrichtingen- en Vergunningenbesluit Milieubeheer is opgenomen dat Gedeputeerde Staten van de provincie bevoegd is te beslissen op aanvragen om milieuvergunning ten aanzien van inrichtingen waar meer dan 1000 kuub van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen worden opgeslagen. Ook is zij bevoegd gezag in die situaties waar op jaarbasis meer dan 15.000 ton afvalstoffen worden verwerkt.

Initiatiefnemer is voornemens om de dieren voer in brijvorm te verstrekken. Het mengsel zal bestaan uit krachtvoer, enkelvoudige grondstoffen zoals granen en soja en water. Er worden dus geen bijproducten (die kunnen worden gezien als afvalstof) toegepast.

Hierom zijn burgemeester en wethouders van de gemeente Someren het bevoegde gezag.

3.3 Planning

Rekening houdend met de termijnen zoals die in de Wet milieubeheer zijn vastgelegd kan een indicatie worden gegeven van het te doorlopen tijdspad:

Activiteit	Tijdstip	Actie door
Indienen startnotitie MER bij de gemeente	December 2006	Initiatiefnemer
Bekendmaking	December 2006	Gemeente Someren
Inspraak voor richtlijnen MER	December 2006	Een ieder
Advies commissie MER	Februari 2007	Commissie MER
Overleg en vaststellen richtlijnen	Maart 2007	Gemeente Someren
Opstellen en indienen MER	April 2007	Initiatiefnemer / LNA
Opstellen en indienen aanvraag milieuvergunning	April 2007	Initiatiefnemer / LNA
Beoordelen aanvaardbaarheid MER / kennisgeving	Mei 2007	Gemeente Someren
Ontvankelijkheidstoets aanvraag milieuvergunning	Mei 2007	Gemeente Someren
Inspraak MER	Juni 2007	Een ieder
Toetsingsadvies commissie MER	Augustus 2007	Commissie MER
Ontwerpbeschikking milieuvergunning	Augustus 2007	Gemeente Someren
Inspraak ontwerpbeschikking milieuvergunning	September 2007	Een ieder
Definitieve beschikking milieuvergunning	Oktober 2007	Gemeente Someren

3.4 Europees beleid

Vogelrichtlijn

De Europese Vogelrichtlijn heeft tot doel alle in het wild levende vogelsoorten in stand te houden. Het gaat niet alleen om de vogels zelf, maar ook om hun eieren, nesten en leefgebieden die voorkomen op het Europees grondgebied van de lidstaten. Het betreft de bescherming, het beheer en de regulering van deze soorten en stelt regels voor de exploitatie daarvan.

Er kan onderscheid worden gemaakt tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. De soortenbescherming is in Nederland opgenomen in de Flora- en Faunawet, de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet 1998 (zie hiervoor paragraaf 3.5).

In een straal van 10 kilometer rondom de projectlocatie bevinden zich geen gebieden die zijn aangewezen als vogelrichtlijngebied.

Habitatrichtlijn

In 1992 is er door de lidstaten van de Europese Unie een richtlijn ondertekend welke moet zorgdragen voor bescherming en instandhouding van soorten flora en fauna die van Europees belang zijn: de habitatrichtlijn. Deze richtlijn houdt de verplichting in om habitats en diersoorten die voor de Europese Unie van belang zijn in stand te houden.

Ook bij de habitatrichtlijn wordt onderscheidt gemaakt tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. Evenals bij de vogelrichtlijn wordt de soortenbescherming geregeld met de Flora- en Faunawet.

Nederland heeft 141 gebieden aangemeld bij de Europese Commissie als zijnde habitatgebied. De Europese Commissie heeft deze lijst op 7 december 2004 vastgesteld. De aanwijzing van de gebieden vindt plaats vanaf 2007. De bedoeling is dat de Natuurbeschermingswet 1998 zorgdraagt voor de gebiedsbescherming. Zolang de gebieden nog niet zijn aangewezen is dit niet het geval en geldt de habitatrichtlijn rechtstreeks.

Op een afstand van circa 3870 meter bevindt zich een gebied dat is aangemeld als habitatgebied: Strabrechtse Heide en Breuven.

IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention en Control) is een Europese richtlijn die op 24 september 1996 door de Raad van de Europese Unie is vastgesteld. De richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen en zo een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken. De richtlijn is van toepassing op de categorieën van industriële activiteiten die worden genoemd in de bijlage behorende bij de richtlijn. Varkenshouderijen met meer dan 2000 plaatsen voor mestvarkens vallen onder de werkingssfeer van de richtlijn.

De richtlijn hanteert als uitgangspunt dat emissies naar bodem, water en lucht met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen moeten worden voorkomen en, wanneer dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk moeten worden beperkt. Voor een veehouderij betekent dit dat het bedrijf zodanig moet worden geëxploiteerd dat alle passende maatregelen tegen verontreinigingen (denk aan ammoniak, stank, geluid en stof) worden getroffen. Hiertoe dienen technieken te worden toegepast die het meest doeltreffend zijn in het voorkomen van emissies en effecten op het milieu, of als dit niet mogelijk blijkt, algemeen te beperken (best beschikbare technieken).

De IPPC-richtlijn is volledig geïmplementeerd in de Nederlandse milieuwetgeving, waaronder de Wet milieubeheer, Wet verontreiniging oppervlaktewateren en de Wet ammoniak en veehouderij.

3.5 Rijksbeleid

Nota Ruimte

De Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal hebben op respectievelijk 17 mei 2005 en 17 januari 2006 ingestemd met de nieuwe Nota Ruimte. Met de bekendmaking op 27 februari 2006 is de Nota Ruimte formeel in werking getreden.

In de Nota Ruimte is het nationaal ruimtelijk beleid vastgelegd tot 2020, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn. De Nota Ruimte is een strategische nota op hoofdlijnen, waarin rijksverantwoordelijkheden en die van anderen helder zijn onderscheiden. Decentralisatie staat centraal: vele zaken worden overgelaten aan provinciaal en gemeentelijk bestuur.

Ten aanzien van landbouw wordt vanuit de Nota Ruimte vooral verwezen naar de reconstructieplannen die voor de provincies Noord Brabant, Limburg, Utrecht, Overijssel en Gelderland zijn opgesteld. In de situatie van initiatiefnemer gaat het dan om het Reconstructieplan De Peel. Dit plan is nader omschreven in het onderdeel 'Provinciaal beleid'.

Natuurbeschermingswet

Nederland heeft sinds 1967 een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het onder andere mogelijk om gebieden aan te wijzen als natuurmonumenten en deze zo te beschermen. De Natuurbeschermingswet 1967 voldeed echter niet aan de verplichtingen die in internationale verdragen en Europese verordeningen aan de bescherming van gebieden en soorten worden gesteld. Daarom is in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet tot stand gekomen, die zich alleen richt op gebiedsbescherming : de Natuurbeschermingswet 1998. De verplichtingen voor soortbescherming zijn overgenomen in de Flora- en Faunawet.

De Natuurbeschermingswet 1998 moest de bescherming van natuurgebieden, zoals vastgelegd in de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, in nationale wetgeving vastleggen. Al snel bleek dat de omzetting van Europese regels in deze wet onvoldoende was. De Natuurbeschermingswet 1998 is gewijzigd, en is op 1 oktober 2005 in werking getreden.

De vogelrichtlijngebieden en habitatgebieden worden natura 2000-gebieden genoemd. Gebieden die formeel zijn aangewezen vallen onder de werking van de Natuurbeschermingswet 1998. Op dit moment zijn in Nederland 79 gebieden aangewezen als vogelrichtlijngebied. Deels zijn deze gebieden tevens habitatgebied. Er zijn 162 aangemelde natura 2000-gebieden die nog moeten worden aangewezen. De aanwijzingsbesluiten zullen in 2007 door de minister van LNV worden genomen.

De Natuurbeschermingswet 1998 kent tevens natuurmonumenten. Daar waar deze overlap vertonen met de natura 2000-gebieden, zal de status natuurmonument vervallen. De natuurwetenschappelijke kenmerken en natuurschoon zullen worden overgenomen in de instandhoudingsdoelstellingen van de natura 2000-gebieden.

Projecten of andere handelingen die de kwaliteit van de gebieden kunnen verslechteren of die mogelijk een verstorend effect hebben op de soorten mogen niet plaatsvinden zonder vergunning. De Natuurbeschermingswet schrijft voor dat er voor alle Natura 2000-gebieden een beheerplan wordt vastgesteld. Hiermee krijgen beheerders, gebruikers en belanghebbenden meer duidelijkheid over de vraag welke activiteiten in of nabij het gebied toelaatbaar zijn. Met het opstellen van de beheersplannen moet nog worden gestart.

Op een afstand van circa 3871 meter bevindt zich het gebied Strabrechtse Heide en Breuven, welke na aanwijzing bescherming zal genieten in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998. Op een dergelijk grote afstand zal het project geen negatief effect hebben op de kwaliteit van het gebied. Voor het onderhavige project geldt daarom geen vergunningplicht op grond van de Natuurbeschermingswet 1998.

Flora- en Faunawet

De Flora- en Faunawet heeft tot doel in het wild levende planten en dieren te beschermen met het oog op de instandhouding van soorten. In Nederland komen zo'n 40.000 plant- en diersoorten voor, waarvan er zo'n 1000 onder de werking van de Flora- en Faunawet vallen. Om de instandhouding van de wettelijk beschermde soorten te waarborgen, moeten negatieve effecten op die instandhouding voorkomen worden. In de Flora- en Faunawet zijn verbodsbepalingen opgenomen.

Naast de verbodsbepalingen geldt er bij elk project tevens een zorgplicht. Deze zorg houdt in ieder geval in, dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora of fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die gevolgen te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken. Eén ieder dient zó te handelen of juist handelingen na te laten, dat de in het wild voorkomende dier- en plantensoorten daarvan géén of zo min mogelijk hinder ondervinden.

Op de projectlocatie is reeds een agrarisch bouwperceel gelegen. Daar waar de nieuwe stal is gepland staat nu al bebouwing. Al het aanwezige zal worden gesloopt. Hiermee ontstaat voldoende ruimte voor de nieuwbouw. Het verwijderen van houtopstanden of het dempen van waterlopen is niet noodzakelijk voor de realisering van het initiatief. Naar alle waarschijnlijkheid zal het initiatief geen nadelige gevolgen hebben voor flora en fauna en is geen ontheffing in het kader van de Flora en faunawet nodig.

Wet milieubeheer

Het is verboden om zonder een daartoe verleende milieuvergunning een inrichting op te richten en in werking te hebben. Een milieuvergunning kan slechts in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. De artikelen 8.8, 8.9 en 8.10 van de Wet milieubeheer geven het toetsingskader van de milieuvergunning.

Bij de beslissing op de aanvraag betreft het bevoegd gezag onder andere de bestaande toestand van het milieu, de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken en de redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu.

Bij een milieuvergunning voor een varkenshouderij zijn ammoniakemissie en geurhinder belangrijke milieuonderdelen die bij de beslissing op de aanvraag moeten worden beoordeeld. Voor deze beoordeling zijn bijzondere wetten en richtlijnen vastgesteld die hierna worden beschreven.

Wet ammoniak en veehouderij

Van belang voor het aspect ammoniakemissie bij vergunningverlening is de invloed van de Wet ammoniak en veehouderij (hierna te noemen WAV) welke per 8 mei 2002 van kracht geworden is.

Bij de beslissing inzake de vergunning voor de oprichting of verandering van een veehouderij betreft het bevoegd gezag de gevolgen van de ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze die is aangegeven in de WAV. Dit geldt niet voor besluiten met betrekking tot een veehouderij, waarvoor bij de voorbereiding een milieu-effectrapport dient te worden gemaakt, tenzij artikel 7 van de wet van toepassing is.

In onderhavige geval is artikel 7 van toepassing en is de WAV het uitsluitende toetsingskader ten aanzien van de ammoniakemissie.

Volgens de WAV dient beoordeling plaats te vinden ten opzichte van zogenaamde kwetsbare gebieden. Een kwetsbaar gebied is een gebied welke in het ammoniakbeleid van voor 1 januari 2002 als voor verzuring gevoelig gebied werd aangemerkt en is opgenomen binnen de door de provincie vast te stellen ecologische hoofdstructuur (EHS) (zie onderdeel Provinciaal beleid).

Voor bedrijven gelegen binnen een kwetsbaar gebied of in een zone van 250 meter hieromheen geldt een emissieplafond ten aanzien van ammoniak welke niet mag worden overschreden. Dit is in onderhavige situatie het geval. Bij milieuvergunningverlening waar sprake is van uitbreiding van enig diersoort mag het emissieplafond niet worden overschreden. Uiteraard is bij de uitwerking van het voorkeursalternatief rekening gehouden met dit gegeven.

Opgemerkt dient te worden dat de Tweede Kamer heeft ingestemd met een wetsvoorstel tot wijziging van de WAV. De regering wil de bescherming tegen ammoniakdepositie beperken tot de zeer kwetsbare natuurgebieden. In het wetsvoorstel wordt geregeld dat de provincies de zeer kwetsbare gebieden gaan aanwijzen. Er kunnen alleen gebieden worden aangewezen die binnen de ecologische hoofdstructuur zijn gelegen. Kwetsbare gebieden die deel uitmaken van vogelrichtlijn- en habitatgebieden moeten verplicht worden aangewezen. Bij de overige kwetsbare gebieden dienen de provincies een afweging te maken aan de hand van in de wet genoemde aspecten. Naar verwachting treedt de wetswijziging begin 2007 in werking. Hierdoor is het goed mogelijk dat de aanvraag om milieuvergunning voor onderhavige inrichting getoetst moet worden aan de gewijzigde WAV.

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Voor veehouderijen gaan op grond van artikel 8.44 van de Wet milieubeheer algemene regels gelden met betrekking tot de ammoniakemissie uit huisvestingssystemen. Op 28 december 2005 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij bekendgemaakt. Het besluit is nog niet in werking getreden. Hiervoor moet eerst een inwerkingtredingsbesluit worden bekendgemaakt. Naar verwachting valt de inwerkingtreding samen met de inwerkingtreding van de hiervoor genoemde wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij. De kans is groot dat op het moment van beslissen op de aanvraag milieuvergunning voor onderhavig initiatief het Besluit moet worden toegepast.

Op grond van het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij mogen, indien in een veehouderij dieren worden gehuisvest van een categorie waarvoor in de bijlage bij het besluit een maximale emissiewaarde is aangegeven, voor die dieren geen huisvestingssystemen worden toegepast met een emissiefactor die hoger is dan de maximale emissiewaarde.

Voor kraamzeugen geldt een maximale emissiewaarde van 2,9 kilogram per dierplaats per jaar, voor guste en dragende zeugen 2,6 kilogram per dierplaats per jaar. Bij de keuze van het stalsysteem is rekening gehouden met genoemde emissiewaarden.

Regeling ammoniak en veehouderij

De regeling bevat een lijst met huisvestingssystemen met de bijbehorende ammoniakemissiefactoren. Aan de hand hiervan dient de totale ammoniakemissie, geproduceerd op een agrarisch bedrijf, bepaald te worden.

Directe ammoniakschade

Naast indirecte schade door vermisting en verzuring van natuurgebieden, kan ammoniakdepositie op bepaalde gewassen leiden tot directe ammoniakschade. Uit onderzoek van het AB-DLO (thans 'Plant Research International') te Wageningen is gebleken, dat met name kasgewassen, fruitteelt en coniferen als gevoelig voor directe ammoniakschade kunnen worden aangemerkt. Andere gewasgroepen lopen een verwaarloosbare kans op schade ¹.

Directe ammoniakschade doet zich alleen op zeer korte afstand van een emissiepunt voor. Tot gevoelige soorten moet een afstand van 50 meter worden aangehouden. Bij minder gevoelige soorten is een afstand van 25 meter voldoende om schade als gevolg van ammoniakemissie te vermijden. Binnen aangegeven afstanden bevinden zich geen gevoelige gewasgroepen. Derhalve kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van ammoniakschade voor agrarische gewassen.

Wet verontreiniging oppervlaktewateren

De Wet verontreiniging oppervlaktewateren (WVO) stelt regels ter bescherming van het oppervlaktewater tegen verontreiniging. Het is verboden zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende stoffen of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, in te brengen in oppervlaktewateren. Tevens kunnen op grond van deze wet regels worden gesteld met het oog op een doelmatige werking van betrokken zuiveringstechnische installaties.

Op grond van de WVO zijn diverse algemene maatregelen van bestuur vastgesteld. Voor een veehouderij is in het bijzonder van toepassing het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij. Dit Besluit stelt regels ten aanzien van lozingen in het oppervlaktewater van (niet verontreinigd) water vanaf het erf, alsmede het gebruik van bestrijdingsmiddelen en meststoffen in de nabijheid van oppervlaktewater. Voor veehouderijen die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn vallen geldt het Lozingenbesluit niet. Indien hier lozingen plaatsvinden moet dit geregeld worden middels een WVO-vergunning.

Als gevolg van de activiteiten van initiatiefnemer vindt geen lozing van afvalwater in het oppervlaktewater plaats. Afvalwater komt terecht in de mestkelder onder de stal en wordt afgevoerd als meststof. Aan hemelwater van daken en erfverharding worden geen verontreinigende stoffen toegevoegd. Aangezien er geen lozingen in het oppervlaktewater plaatsvinden, is geen vergunning op grond van de WVO vereist.

Besluit Luchtkwaliteit

Op 5 augustus 2005 is het Besluit Luchtkwaliteit 2005 in werking getreden. Het besluit heeft gevolgen voor het verlenen van milieuvergunningen en voor ruimtelijke plannen. De luchtkwaliteit moet namelijk betrokken worden in alle besluitvorming rondom projecten die mogelijk invloed op deze luchtkwaliteit hebben.

In het besluit zijn grenswaarden opgenomen voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof (PM10), lood, benzeen en koolmonoxide. Bij landbouwbedrijven verdient vooral het aspect fijn stof (PM10) aandacht. In het MER zal hier nader op worden ingegaan.

Reconstructiewet

De Reconstructiewet concentratiegebieden vormt de wettelijke basis voor de reconstructie. De wet is op 1 april 2002 in werking getreden. De reconstructie is bedoeld voor de herinrichting en revitalisering van de concentratiegebieden Limburg, Brabant, Gelderland, Utrecht en Overijssel. Een nadere beschouwing is weergegeven in het onderdeel Provinciaal beleid.

¹ Stallucht en planten, instituut voor Plantenziektkundig onderzoek, 1981; Effecten van ammoniak op planten in de directe omgeving van stallen: update van een risicoschatting, AB-rapport 72, P.H.B. de Visser en L.J. van Eerden, 1996.

Wet stankemissie veehouderijen

De Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden dateert van 16 mei 2002 en geeft de regels inzake stankemissie in ontwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden en extensiveringsgebieden primaat natuur.

Volgens het reconstructieplan De Peel is de projectlocatie gelegen in het Extensiveringsgebied Overig (zie onderdeel provinciaal beleid). Dit betekent dat de Wet stankemissie veehouderijen hier niet het toetsingskader is.

Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden

In de Staatscourant van 28 april 2003 is de Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden gepubliceerd. In de regeling is een lijst met geuremissienormen voor de verschillende diercategorieën in verschillende huisvestingssystemen opgenomen. Opgemerkt wordt dat deze regeling van kracht wordt op het moment dat de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden van kracht wordt. Deze Wet is op 1 mei 2003 van kracht geworden. Aangezien deze wet op onderhavige locatie niet van toepassing is, is ook de Regeling stankemissie veehouderijen niet van toepassing. Dit wordt bevestigd in jurisprudentie van de Raad van State (Houten, 24 maart 2004, nr. 200304128/1).

Brochure Veehouderij en Hinderwet 1985

Voor de beoordeling van de geuremissie wordt de omgeving onderverdeeld in verschillende categorieën. De categorie-indeling beschreven in de Brochure Veehouderij en Hinderwet 1985 is als volgt:

- categorie I : bebouwde kom, ziekenhuizen, verblijfsrecreatie;
- categorie II : lintbebouwing buiten de bebouwde kom, dagrecreatie;
- categorie III : burgerwoning in het buitengebied;
- categorie IV : andere agrarische bedrijven.

Objecten die het dichtst bij de projectlocatie liggen betreffen categorie IV objecten.

Richtlijn Veehouderij en stankhinder 1996

Het aspect geurhinder is getoetst aan de Richtlijn Veehouderij en stankhinder. Naast de geuremissienormen per diercategorie zijn in de richtlijn afstandstabellen opgenomen, waarmee kan worden bepaald hoe groot de minimaal geldende afstanden moeten zijn ten opzichte van de verschillende geurgevoelige objecten.

De afstand wordt bepaald vanaf het dichtst bijgelegen emissiepunt tot aan het geurgevoelige object. In het MER zal de geuremissie uitgedrukt in mestvarkeneenheden (MVE) worden bepaald aan de hand van de geurnormen volgend uit deze Richtlijn.

Publicatiereeks Lucht 46

Naast individuele geurhinder zal tevens de cumulatieve geurhinder bepaald worden. Publicatiereeks Lucht 46 beschrijft de systematiek van beoordeling van cumulatieve geurhinder.

Wet geurhinder en veehouderij

Naar verwachting wordt de toelaatbaarheid van geuremissie vanuit de veehouderij vanaf 1 januari aanstaande bepaald door de Wet geurhinder en veehouderij. Uitgangspunten hierbij zijn dat aan de ene kant de uitbreidingsmogelijkheden van de veehouderijsector niet in gevaar komen, maar aan de andere kant ook dat burgers optimaal tegen geurhinder worden beschermd. De geuremissie wordt bepaald en vervolgens weggezet in een verspreidingsmodel. De omgeving wordt hierbij verdeeld in twee categorieën: binnen bebouwde kom en buiten bebouwde kom. Daarnaast wordt onderscheidt gemaakt tussen concentratiegebieden en niet concentratiegebieden. Gemeenten krijgen zelf beleidsvrijheid om onder voorwaarden naar boven en beneden af te wijken.

Momenteel zijn de geuremissiefactoren en het verspreidingsmodel niet beschikbaar. Exacte toetsing aan de Wet Geurhinder en veehouderij is vooralsnog niet mogelijk. De verwachting is dat dit binnenkort wel het geval is, zodat een nadere uiteenzetting in het MER kan worden opgenomen.

Varkensbesluit

Regels ter bescherming van het welzijn van varkens in de varkenshouderij zijn opgenomen in het Varkensbesluit. In het voorliggende plan is hier rekening mee gehouden.

Meststoffenwet

Bij de gewenste varkenshouderij wordt uiteraard drijfmest geproduceerd. Deze mest wordt van het bedrijf afgevoerd en elders aangewend als meststof overeenkomstig de meststoffenwet. Per 1 januari 2006 is de gewijzigde meststoffenwet van kracht. Belangrijkste wijziging is de introductie van het stelsel van gebruiksnormen. Er geldt een gebruiksnorm ten aanzien van dierlijke meststoffen. Tevens dient rekening te worden gehouden met een stikstofgebruiksnorm en fosfaatgebruiksnorm. Met de gift aan dierlijke meststoffen, kunstmeststoffen en overige organische meststoffen mogen deze gebruiksnormen niet worden overschreden.

De introductie van stikstofgebruiksnormen en de gebruiksnorm voor dierlijke meststoffen is een directe uitwerking van de Europese Nitraatrichtlijn. Deze stelt dat de concentratie nitraat in grondwater maximaal 50 milligram per liter zijn. Aan deze verplichting kan alleen worden voldaan wanneer er maatregelen worden genomen die de toevoer van stikstof beperken, dus een stelsel van gebruiksnormen.

3.6 Provinciaal beleid

Streekplan

Het streekplan Brabant in Balans bevat de hoofdlijnen voor het provinciaal beleid. Het buitengebied van de provincie is onderverdeeld in een Groene HoofdStructuur (GHS) en een Agrarische HoofdStructuur (AHS). De GHS is een samenhangend netwerk van alle natuur- en bosgebieden, landbouwgebieden en andere gebieden met bijzondere natuurwaarden en landbouwgebieden die bepaalde potenties hebben voor de ontwikkeling van natuurwaarden. De AHS omvat het gebied buiten de GHS en de bebouwde kernen en infrastructuur. In de AHS staat de instandhouding en versterking van de landbouw voorop. Landbouwbedrijven hebben er in beginsel de ruimte om zich te ontwikkelen in de door hen gewenste richting. De locatie van initiatiefnemer is gelegen in de agrarische hoofdstructuur.

De agrarische hoofdstructuur is vervolgens weer onderverdeeld in AHS-landschap en AHS-landbouw. De locatie Oude Goorenweg 4 is gelegen in het gebied aangeduid als AHS-landschap. In dergelijke gebieden kan de landbouw zich ontwikkelen, echter hierbij dient rekening te worden gehouden met de voorkomende waarden. De omgeving waar het bedrijf van initiatiefnemer is gelegen is aangeduid als RNLE-landschapsdeel (Regionaal Natuur en Landschap Eenheid). Dit zijn (landbouw)gronden die op zichzelf genomen geen bijzondere natuurwaarde bezitten, maar nabij belangrijke bos- en natuurgebieden of gronden met bijzondere natuurwaarden zijn gelegen. In het RNLE-landschapsdeel gaat het erom dat de ontwikkeling van natuur en landschap in zijn geheel wordt ondersteund. Voor de intensieve veehouderij houdt dit in dat bouwblokken niet mogen worden vergroot, behalve wanneer dit noodzakelijk is ten aanzien van dierwelzijn. Uiteraard worden toegekende rechten wel gerespecteerd door het Streekplan.

De plannen van initiatiefnemer passen binnen het toegekende bouwperceel. Dit houdt in dat het initiatief zich verhoudt met het beleid beschreven in het streekplan Brabant in Balans.

Uitsneden van de streekplankaarten zijn opgenomen in bijlage C.

Reconstructieplan

Provinciale Staten van de provincie Noord Brabant hebben op 22 april 2005 het reconstructieplan 'De Peel' vastgesteld. Sinds 29 juli 2005 is het plan in werking. De reconstructiewet schrijft voor dat het reconstructieplan een integrale zonerings voor intensieve veehouderij moet bevatten. Dit betekent dat het gehele gebied wordt ingedeeld in drie zones: Landbouwontwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden en extensiveringsgebieden.

Volgens de kaarten behorende bij het reconstructieplan is de projectlocatie gelegen in het 'extensiveringsgebied overig' (zie bijlage D). De reden hiervan is tweeledig.

- De projectlocatie is gelegen in de nabijheid van waardevolle bosgebieden welke zijn gelegen binnen de ecologische hoofdstructuur.
- Ten noordwesten is bebouwing gelegen (uitloper van Helmond) welke beschermd moet worden tegen geurhinder.

Binnen een extensiveringsgebied is uitbreiding, hervestiging en nieuwvestiging van intensieve veehouderij niet toegestaan. Voor een bestaand bedrijf wordt een bouwblok op maat toegekend. Het vertrekpunt hierbij is het respecteren van in (actuele) bestemmingsplannen toegekende bouwrechten.

Het vigerende bestemmingsplan is gebaseerd op het streekplan van 1992 (zie onderdeel gemeentelijk beleid). Dit wordt beschouwd als een actueel bestemmingsplan. Hierom wordt het toegekende bouwperceel gerespecteerd door het reconstructieplan De Peel.

De nieuw te bouwen zeugenstal is gesitueerd binnen het bouwperceel. Daarom is het voorkeursinitiatief niet strijdig met het beleid beschreven in het reconstructieplan 'De Peel'.

Ecologische hoofdstructuur WAV

In het kader van de Wet ammoniak en veehouderij dient elke provincie in Nederland de provinciale ecologische hoofdstructuur vast te stellen. Aan de hand van dit besluit kan door het bevoegde gezag beoordeeld worden welke voor verzuring gevoelige gebieden binnen de provinciale ecologische hoofdstructuur zijn gelegen en hiermee dus kwetsbaar in de zin van de WAV zijn.

Op 10 januari 2006 is de ecologische hoofdstructuur voor de Wet ammoniak en veehouderij door Gedeputeerde Staten van de provincie Noord Brabant vastgesteld. Het besluit is na publicatie in de Staatscourant sinds 23 februari 2006 in werking.

De voor verzuring gevoelige gebieden gelegen binnen de ecologische hoofdstructuur zijn weergegeven in bijlage B.

3.7 Gemeentelijk beleid

Bestemmingsplan

Het vigerende bestemmingsplan is op 25 maart 1999 vastgesteld door de gemeenteraad van Someren. Op 9 november 1999 hebben Gedeputeerde Staten van de provincie Noord Brabant beslist over de goedkeuring.

Volgens het vigerende bestemmingsplan betreft het een agrarisch bedrijf. De tot 'agrarische bedrijven' bestemde grond mag uitsluitend worden bebouwd ten dienste van de in de doeleindenomschrijving aangegeven bestemming.

Ten noorden van de varkenshouderij, direct grenzend aan de varkenshouderij is een champignonkwekerij gevestigd. Dit bedrijf is ook in eigendom van initiatiefnemer. Het bedrijf functioneert echter volledig los van de varkenshouderij. Milieuvergunningstechnisch is er sprake van een aparte inrichting. Dit blijkt ook uit het gegeven dat voor dit bedrijf een aparte milieuvergunning is verleend. Desondanks liggen de champignonkwekerij en de varkenshouderij wel binnen hetzelfde bouwperceel.

Bij de ontwikkeling van het voorkeursalternatief is rekening gehouden met de bepalingen die zijn opgenomen in het vigerende bestemmingsplan. Zo moet de bebouwing worden gesitueerd binnen het bouwperceel en geldt een maximale hoogte van bedrijfsgebouwen van 8 meter en maximale goothoogte van 4,5 meter. Tevens dient de afstand van bebouwing tot aan de as van de weg minimaal 20 meter te bedragen.

Geconcludeerd kan worden dat het voorkeursalternatief past binnen de bepalingen van het vigerende bestemmingsplan.

Het van toepassing zijnde bouwblok met hierin zowel de varkenshouderij als ook de champignonkwekerij zijn weergegeven in de plattegronden behorende bij bijlage E en F.

4.1 Referentiesituatie

De referentiesituatie vormt de huidige situatie aangevuld met de autonome ontwikkelingen.

Op 25 januari 2005 is er milieuvergunning verleend voor het houden van 565 fokzeugen, 2016 gespeende biggen, 3320 vleesvarkens, 3 dekberen en 38 paarden. De vergunde situatie is nog niet volledig gerealiseerd:

Een twee-etage stal geschikt voor 3000 vleesvarkens en 576 gespeende biggen is vooralsnog niet gebouwd. Deze stal zou een bestaande stal voor vleesvarkens vervangen. Volgens de eerdere milieuvergunning mochten er in die stal, uitgevoerd met koeldekstelsysteem, 864 vleesvarkens worden gehouden. De feitelijke situatie is echter dat er in de stal 1152 vleesvarkens op traditionele wijze worden gehouden (volledig onderkelderde).

Aangezien de driejaarstermijn nog lang niet is verstreken en de bouwvergunning voor de twee-etagestal is verleend wordt de vergunde situatie beschouwd als referentiesituatie.

Op 1 februari 2006 hebben Gedeputeerde Staten van de provincie Noord Brabant een veranderingsvergunning verleend voor het in werking hebben van een co-vergistinginstallatie voor de verwerking van mest en co-substraten. De vergunde situatie is momenteel niet gerealiseerd en in werking genomen. Aangezien er nog nooit een vorm van mestbewerking of verwerking binnen de inrichting heeft plaats gevonden, wordt de co-vergistinginstallatie niet opgenomen in de referentiesituatie.

Zie bijlage E voor een nadere uiteenzetting van de referentiesituatie.

4.2 Voorkeursalternatief

Initiatiefnemer is voornemens om op de locatie Oude Goorenweg 4 een varkensstal op te richten met 5620 zeugenplaatsen. Concreet gaat het om 1584 kraamhokken en 4036 plaatsen voor guste en dragende zeugen.

Enkele specifieke kenmerken zijn hierna weergegeven:

- De stal wordt uitgevoerd met twee verdiepingen.
- Daarbij zullen chemische luchtwassers worden toegepast. Gedeeltelijk gaat het om een luchtwassers waarmee de ammoniakemissie per dierplaats met 70% wordt gereduceerd, gedeeltelijk om luchtwassers waarmee de ammoniakemissie per dierplaats met 95% wordt gereduceerd.
- Door de luchtwassers worden tevens de geuremissie en (fijn) stofemissie gereduceerd.
- Biggen worden na de kraamperiode (op moment van spenen) afgevoerd naar een ander bedrijf.
- Mest wordt niet bewerkt op het bedrijf. Vanuit de mestopslag wordt het van het bedrijf afgevoerd.

Zie bijlage F voor een nadere uiteenzetting van het voorkeursalternatief.

4.3 Meest milieuvriendelijk alternatief

In het MER dient een meest milieuvriendelijk alternatief (MMA) te worden beschreven.

Ten aanzien van de locatie kan het volgende genoemd worden:

De projectlocatie is gelegen in de nabijheid van kwetsbare natuur. Hierom is de locatie volgens het reconstructieplan 'De Peel' gesitueerd in het extensiveringsgebied. Voor de aanwezige natuur zou het wenselijk zijn dat het bedrijf wordt verplaatst.

De provincie Noord Brabant kent een verplaatsingsregeling waarmee onder voorwaarden bedrijfsverplaatsing financieel kan worden ondersteund. Echter initiatiefnemer is van mening dat hiermee onvoldoende geld gegenereerd kan worden. Daarnaast is het algemeen bekend dat verplaatsing naar het landbouwontwikkelingsgebied vaak gepaard gaat met weerstand vanuit de omgeving. Aangezien het reconstructieplan de gewenste bedrijfsontwikkeling niet uitsluit en milieuvergunningverlening mogelijk lijkt, maakt bedrijfsverplaatsing geen onderdeel uit van het MMA.

Wel kunnen met andere staltechnieken de emissies verdergaand worden gereduceerd. Van belang zijnde emissies zijn vooral ammoniak, geur en (fijn) stof.

Fijn stof wordt in de hoogste mate gereduceerd door luchtwassers. Momenteel zijn er geen onderzoeksgegevens bekend die verschillen in reductie tussen de diverse luchtwassers laten zien. De reducties worden bij alle soorten luchtwassers (chemisch / biologisch / gecombineerd) op circa 90% geschat ².

Gezien de ligging van het bedrijf nabij kwetsbare natuur is vooral de reductie van ammoniak wenselijk. Deze wordt het meest vergaand gereduceerd door de chemische luchtwasser 95%. De biologische luchtwasser daarentegen realiseert een grotere reductie van de geuremissie. Ook dit is wenselijk ten opzichte van de nabijgelegen bebouwing. Door te kiezen voor een gecombineerde luchtwastechniek kan zowel de geuremissie als de ammoniakemissie verder worden gereduceerd ten opzichte van het voorkeursalternatief. De combiwasser van Uniqfill Air b.v. zal onderdeel uitmaken van het MMA. Hiermee wordt ten opzichte van traditionele stalsystemen de ammoniakemissie met circa 85% gereduceerd en de geuremissie met 70%.

Het aantal dieren in het MMA is gelijk aan het aantal in het voorkeursalternatief.

Zie bijlage G voor een nadere uiteenzetting van het MMA.

² Opties voor reductie van fijn stof emissie uit de veehouderij, A.J.A. Aarnink (A&F) en K.W. van der Hoek (RIVM), rapport 289, december 2004.

5.1 Autonome ontwikkelingen

Voor de beoordeling van de milieueffecten is het noodzakelijk de bestaande toestand van het milieu te kennen. Wat hierbij relevant is, zijn de autonome ontwikkelingen. Dit zijn de toekomstige ontwikkelingen van het milieu, zonder dat de voorgenomen activiteit of een van de alternatieven wordt gerealiseerd.

Als algemene tendens kan worden vastgesteld dat er sprake is van een afname van het aantal agrarische bedrijven. Wel is er bij de blijvende agrarische bedrijven over het algemeen sprake van schaalvergroting. Door toepassing van emissiearme technieken neemt de ammoniakemissie en geuremissie daarbij vaak af. Uit gegevens van het RIVM blijkt dat de totale ammoniakdepositie de laatste jaren een dalende lijn laat zien.

In de directe omgeving van het bedrijf zijn momenteel geen ontwikkelingen bekend aangaande verandering van bestemming of grootschalige ontwikkelingen bij andere agrarische bedrijven.

5.2 Ammoniak

De kwetsbare gebieden gelegen in de nabijheid van de projectlocatie zullen worden benoemd. De beïnvloeding door het huidige bedrijf zal worden bepaald middels de berekening van de depositie. Tevens zal worden ingegaan op de huidige achtergronddepositie.

5.3 Geur

Geurgevoelige objecten gelegen in de nabijheid van de locatie zullen worden bepaald en de bestaande geurbelasting zal worden berekend.

5.4 Fijn stof

Fijn stof is schadelijk voor de menselijke gezondheid (deeltjes met een aërodynamische diameter kleiner dan 10 μm). De huidige emissie vanuit de inrichting zal worden benaderd. Bekende gegevens betreffende de heersende kwaliteit zullen worden opgenomen in het MER. De vraag in hoeverre momenteel aan de geldende normen wordt voldaan zal worden beantwoord.

5.5 Bodem en waterkwaliteit

In het MER zal worden ingegaan op de bodemsoort, aanwezig oppervlaktewater en diepte van de grondwaterstand. Ook eventuele lozingen veroorzaakt door het huidige bedrijf zullen worden beschreven.

5.6 Energie en waterverbruik

Het huidige verbruik aan energie en water zal worden beschreven.

5.7 Geluid

De omgeving en de daarvoor geldende normen zal worden beschreven. Tevens wordt ingegaan op de geluidsemissie vanuit de huidige inrichting.

5.8 Verkeer

In het MER zal worden ingegaan op de kwaliteit van de aanwezige openbare wegen en de huidige verkeersintensiteit. De huidige verkeersbewegingen van en naar de inrichting zullen worden benoemd.

5.9 Landschap

Er zal een beschrijving van het landschap worden opgenomen in het MER. Welke landschappelijke waarden zijn eventueel van toepassing.

5.10 Levende natuur

In het MER zal worden ingegaan op de nu voorkomende flora en fauna in de omgeving.

6.1 Inleiding

Bij de beschrijving van de gevolgen voor het milieu worden het voorkeursalternatief en het meest milieuvriendelijk alternatief op hun milieugevolgen beschouwd.

6.2 Ammoniak

Bij het houden van vee en opslag van mest treedt emissie van ammoniak op. In het MER zullen de toe te passen stalsystemen worden beschreven. In combinatie met het aantal dieren zal de ammoniakemissie worden berekend. Aan de hand van deze uitkomst kan een inschatting worden gemaakt van de ammoniakdepositie op kwetsbare gebieden in de omgeving. In het MER zal uiteen worden gezet of de verschillende alternatieven toelaatbaar zijn en hoe deze zich onderling verhouden. Hierbij wordt ingegaan op het emissieplafond dat volgt uit de WAV in verband met de situering nabij kwetsbare natuur.

6.3 Geur

De inrichting emitteert geur, welke als hinderlijk kan worden ervaren door de omgeving. Toename van het aantal dieren kan resulteren in een toename van de geuremissie. Echter toepassing van emissiearme stalsystemen kan de geuremissie per dier verlagen. In het MER zal aan de hand van het vigerende geurbeleid een beoordeling van geurhinder uitéén worden gezet.

6.4 Fijn stof

Beoordeling van de emissie van (fijn) stof is noodzakelijk. In het MER zal een kwalitatieve en zover mogelijk een kwantitatieve beschrijving van de stofemissie bij de verschillende alternatieven worden opgenomen.

6.5 Bodem en waterkwaliteit

Beschreven zal worden op welke wijze uitworpen naar bodem, grondwater, oppervlaktewater en riolering op kunnen treden. Beschreven zal worden in hoeverre en in welke hoeveelheden en samenstelling lozingen van afvalwater plaatsvinden. Tevens wordt ingegaan op het aspect organische mest en de opslag hiervan.

6.6 Energie en waterverbruik

In het MER zal aandacht worden besteed aan het energie- en waterverbruik bij de verschillende alternatieven.

6.7 Geluid

Geluid wordt veroorzaakt door vaste installaties binnen de inrichting (bijvoorbeeld ventilatoren) en door geluidsbronnen die met enige regelmaat terugkomen (bijvoorbeeld het lossen van voer en het laden van dieren).

Voor het voorkeursalternatief wordt een geluidsonderzoek uitgevoerd met in ogenschouw de 'Handreiking industrielawaai en vergunningverlening' (oktober 1998) en de circulaire 'Geluidshinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting' (29 februari 1996).

Aan de hand hiervan wordt de geluidsemmissie die ontstaat bij het MMA kwalitatief beoordeeld.

6.8 Verkeer

De verkeersintensiteit ten gevolge van de voorgenomen activiteit en de alternatieven zullen beschreven worden.

6.9 Landschap

Plattegronden met de situering en omvang van het bedrijf en terrein zullen nader worden uitgewerkt. Een kwalitatieve beschrijving van de landschappelijke inpassing zal worden opgenomen in het MER.

6.10 Levende natuur

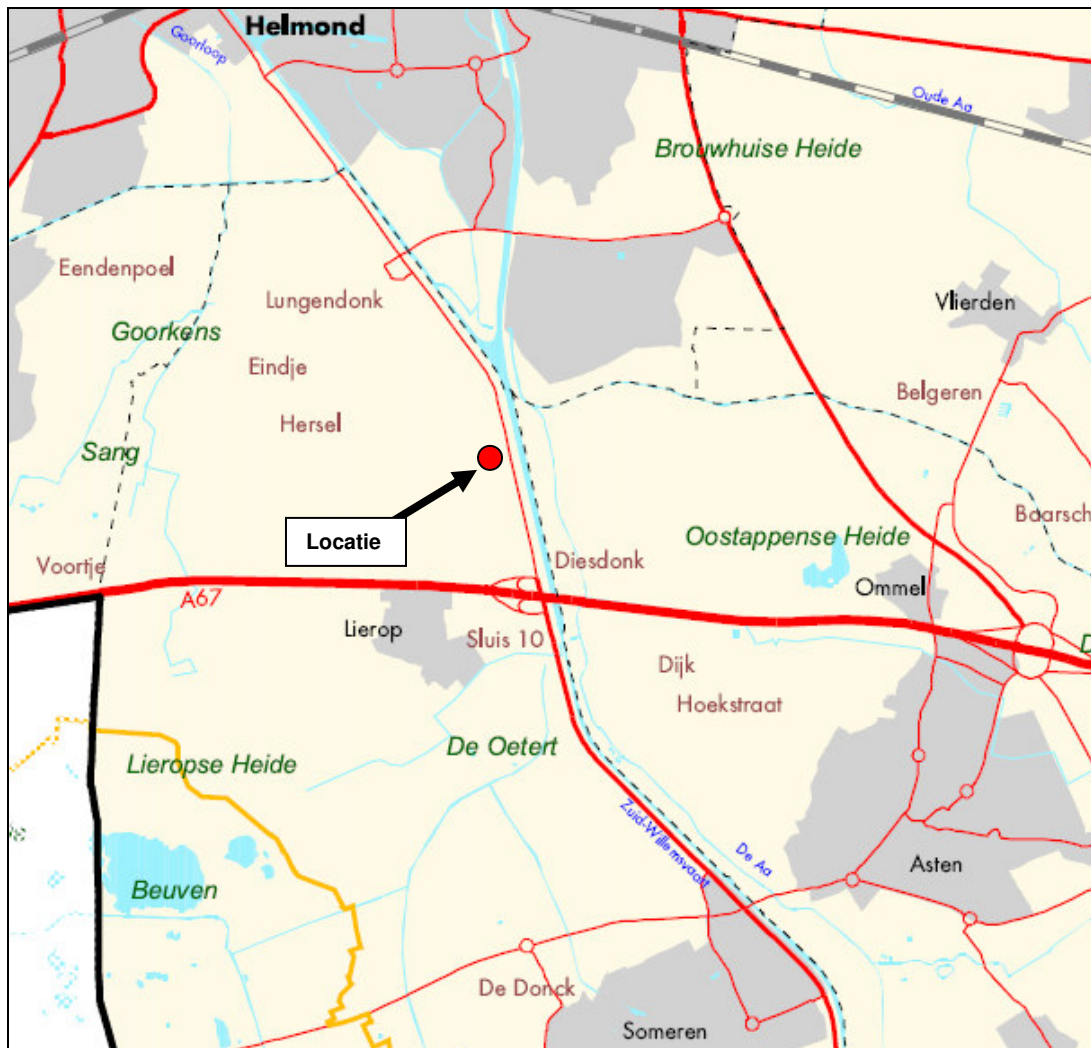
Er zal worden ingegaan op de effecten van de alternatieven op aanwezige soorten flora en fauna.

Het voorkeursalternatief zal worden vergeleken met het meest milieuvriendelijke alternatief en de referentiesituatie.

Daar waar mogelijk, wordt de vergelijking kwantitatief uitgevoerd. In de andere gevallen zal de vergelijking kwalitatief worden beschreven.

Doel van de vergelijking is inzicht te geven in de mate waarin, dan wel de essentiële punten waarop, de positieve en negatieve effecten van de voorgenomen activiteit en de alternatieven verschillen.

Bijlage A Situering bedrijf

Schaal: circa 1:70.000

Bijlage B Ligging kwetsbaar gebied

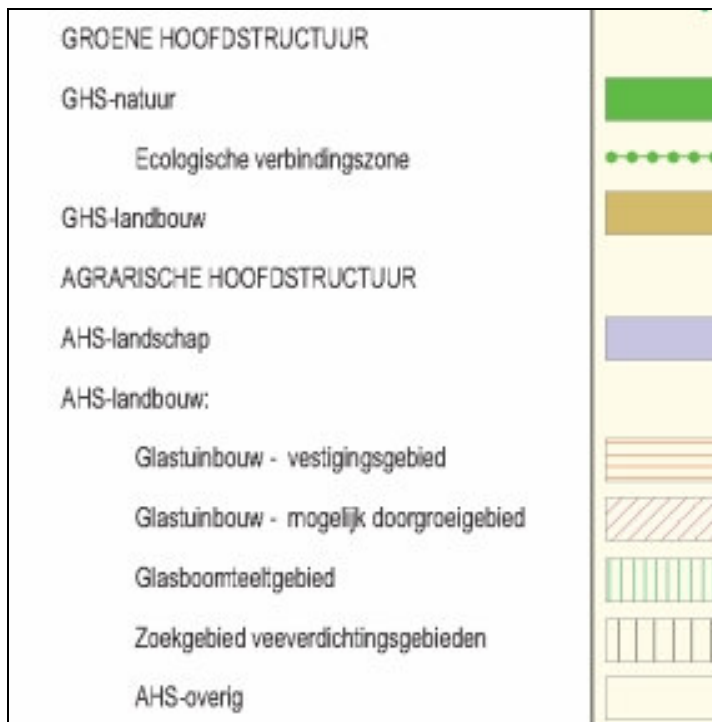
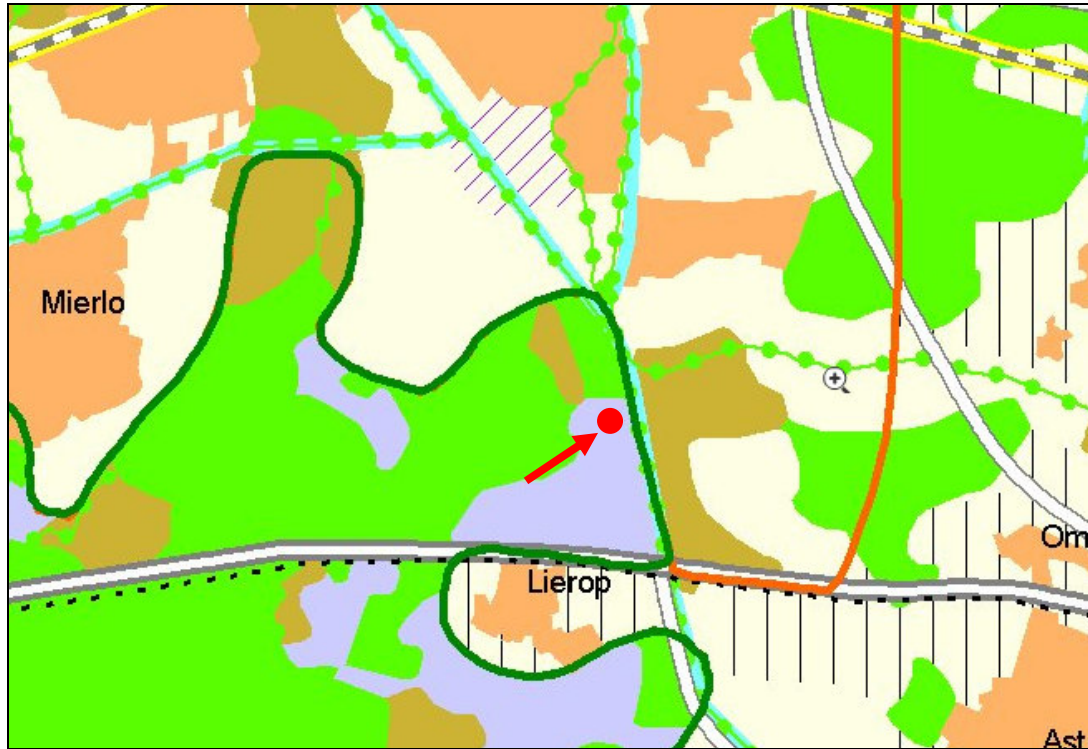

Schaal: 1:25.000

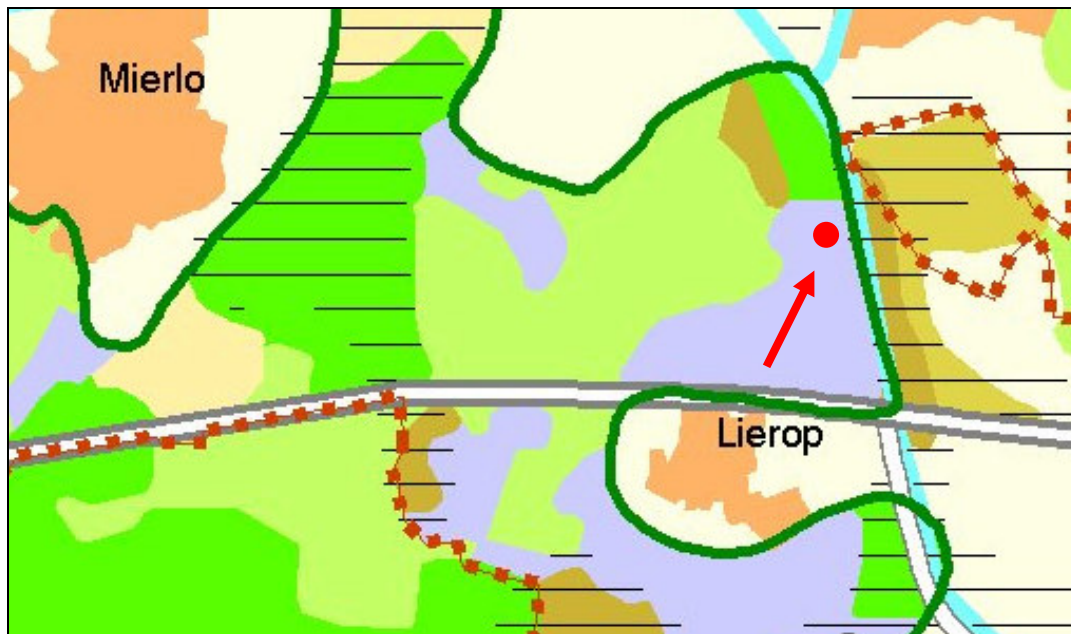
Legenda Ecologische Hoofdstructuur voor de Wet Ammoniak en Veehouderij

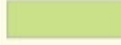

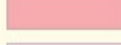

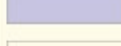

- Ecologische Hoofdstructuur (EHS) - Natuurgebieden
- Ecologische Hoofdstructuur (EHS) - Beheersgebieden
- Ecologische verbindingzones
- Kwetsbaar gebied (ter informatie)
- 250 m zone rondom kwetsbaar gebied
- Gemeentegrens
- Provinciegrens

Ruimtelijke hoofdstructuur

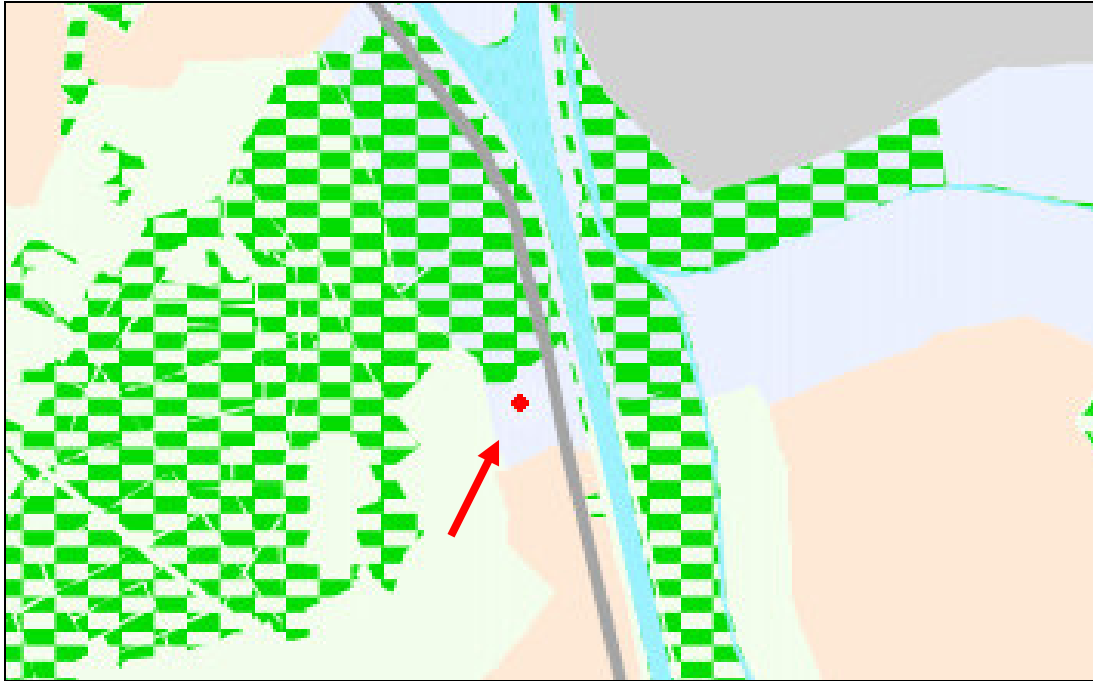

Elementen van de onderste laag

Grens regionale natuur- en landschapseenheid (RNLE)		
GHS-NATUUR	Natuurpark	
	Overig bos- en natuurgebied	
GHS-LANDBOUW	Leefgebied kwetsbare soorten	
	Leefgebied struweelvogels	
	Natuurontwikkelingsgebied	
AHS-LANDSCHAP	Leefgebied dassen	
	Waterpotentiegebied	
	RNLE-landschapsdeel	
AHS-LANDBOUW		

Bijlage D Kaart reconstructieplan

Legenda

Integrale zonerings

- Extensiveringsgebied - natuur
- Extensiveringsgebied - overig
- Landbouwontwikkelingsgebied - primair
- Primair, aandacht voor struweelvogels/dassen
- Landbouwontwikkelingsgebied - secundair
- Verwevingsgebied
- Stedelijk gebied (geen integrale zonerings)

Natuur

- Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

Bijlage E Referentiesituatie

Ammoniak

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Ammoniakemissie	
			Kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Gespeende biggen	D 1.1.3.2	1440	0,16	230,4
Gespeende biggen	D 1.1.3.2 D 1.1.10.2	576	0,16	92,3
Kraamzeugen	D 1.2.1	124	3,3	409,2
Guste en dragende zeugen	D 1.3.1	388	2,4	931,2
Guste en dragende zeugen	D 1.3.7	53	1,3	68,9
Dekberen	D 2.5	3	5,5	16,5
Vleesvarkens	D 3.2.6.1.1	320	1,2	384,0
Vleesvarkens	D 3.2.9.1	624	0,8	499,2
Vleesvarkens	D 3.2.9.2	2376	1,1	2613,6
Paarden	K 1	38	5,0	190,0
Totaal				5435,3

Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Geuremissie ¹	
			Dieren/mve	Totaal mve
Gespeende biggen	D 1.1.3.2	1440	22	65,5
Gespeende biggen	D 1.1.3.2 D 1.1.10.2	576	22	26,2
Kraamzeugen	D 1.2.1	124	2,3	53,9
Guste en dragende zeugen	D 1.3.1	388	4,2	92,4
Guste en dragende zeugen	D 1.3.7	53	4,2	12,6
Dekberen	D 2.5	3	1,5	2,0
Vleesvarkens	D 3.2.6.1.1	320	1,4	228,6
Vleesvarkens	D 3.2.9.1	624	1,4	445,7
Vleesvarkens	D 3.2.9.2	2376	1,4	1697,1
Paarden	K 1	38	--	0,0
Totaal				2624,0

Categorie-indeling ²

Categorie I:	Bebouwde kom, ziekenhuizen, verblijfsrecreatie
Categorie II:	Lintbebouwing buiten de bebouwde kom, dagrecreatie
Categorie III:	Burgerwoning in het buitengebied
Categorie IV:	Andere agrarische bedrijven

Benodigde afstand ¹

411 meter
327 meter
204 meter
139 meter

¹ Normen volgend uit de richtlijn veehouderij en stankhinder 1996

² Categorie-indeling volgt uit de Brochure Veehouderij en Hinderwet 1985

TEKENINGEN (2 stuks) TOEVOEGEN
Stalbeschrijvingen

Bijlage F Voorkeursalternatief

Ammoniak

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Ammoniakemissie	
			Kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Kraamzeugen	D 1.2.11	792	2,5	1980,0
Kraamzeugen	D 1.2.15	792	0,42	332,6
Guste en dragende zeugen	D 1.3.7	1936	1,3	2516,8
Guste en dragende zeugen	D 1.3.11	2100	0,21	441,0
Totaal				5270,4

Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Geuremissie ¹	
			Dieren/mve	Totaal mve
Kraamzeugen	D 1.2.11	792	2,3	344,3
Kraamzeugen	D 1.2.15	792	2,3	344,3
Guste en dragende zeugen	D 1.3.7	1936	4,2	461,0
Guste en dragende zeugen	D 1.3.11	2100	4,2	500,0
Totaal				1649,6

Categorie-indeling ²

Categorie I:	Bebouwde kom, ziekenhuizen, verblijfsrecreatie
Categorie II:	Lintbebouwing buiten de bebouwde kom, dagrecreatie
Categorie III:	Burgerwoning in het buitengebied
Categorie IV:	Andere agrarische bedrijven

Benodigde afstand ¹

324 meter
260 meter
168 meter
111 meter

¹ Normen volgend uit de richtlijn veehouderij en stankhinder 1996

² Categorie-indeling volgt uit de Brochure Veehouderij en Hinderwet 1985

Tekeningen toevoegen
Stalbeschrijving toevoegen

Bijlage G Meest milieuvriendelijk alternatief

Ammoniak

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Ammoniakemissie	
			Kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Kraamzeugen	D 1.2.17.1	1584	1,25	1980,0
Guste en dragende zeugen	D 1.3.12.1	4036	0,63	2542,7
Totaal				4522,7

Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Geuremissie ¹	
			Dieren/mve	Totaal mve
Kraamzeugen	D 1.2.17.1	1584	2,3	688,7
Guste en dragende zeugen	D 1.3.12.1	4036	4,2	961,0
Totaal				1649,7

Categorie-indeling ²

Categorie-indeling ²	Benodigde afstand ¹
Categorie I: Bebouwde kom, ziekenhuizen, verblijfsrecreatie	324 meter
Categorie II: Lintbebouwing buiten de bebouwde kom, dagrecreatie	260 meter
Categorie III: Burgerwoning in het buitengebied	168 meter
Categorie IV: Andere agrarische bedrijven	111 meter

¹ Normen volgend uit de richtlijn veehouderij en stankhinder 1996

² Categorie-indeling volgt uit de Brochure Veehouderij en Hinderwet 1985

Toevoegen plattegronden (2x)

Toevoegen stalbeschrijving